

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: HVEDEHØSTEN

Citation: Claussen, Sophus: "HVEDEHØSTEN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 204. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid76409/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

HVEDEHØSTEN

Marken staar med sine Hvededynger.
Og ved Hvedens Side stod en prægtig Klinte,
og paa Grøften Tidslen med sit Brus af Løv og Torne.
Henad Engen lyser Svampes Parasoller,
gule, spankende med graa Lameller.

Alle Ting forraader sig og røber sig
til alle Sider med en klar Bevidstheds Viden,
aabner sin Hu og sin higende Rigdom for Dagen,
sidder desuden og hvisker længe i Nattens Time.
Solen og Kildespringet, Stjernen og Træet
driver hemmelige Underhandlinger
til stor gensidig Tilfredsstillelse.
Alle Dyr og Væxter, Foreteelser og Arter
gør Ting, der ligner Tegn og Gerninger,
indlader sig paa Forhold og utvivlsomme Sammensværgelser.
Rundt om dem optræder samlet Albevidstheden.
Alt er midnatsdybt og vil i Morgen
før Klokken Seks blive soleklart.

Kun Mennesket, den løjerlige Snegl,
der vil være alvis,
er tungnem og kan intet fatte.
Og nu er det netop denne ubegavede Tilhører,
hvis Begribelse hele Verden henvender sig til,
som var dette noget vigtigt!